

La poesia (I). La mètrica

1 Llig estos poemes i conta els versos.

El cambrer

En la mà dreta una safata
a caramull, més no hi cap.
Dos amanides, tres aigües
i set o huit entrepans.

Com malabarista destre
travessa lleuger el bar
per servir l'última taula
on sembla que tenen fam.

Fanals

En fileres,
humils aprenents d'estrelles,
tan bon punt entra la nit
també obrin les parpelles.

Lola CASAS

Cada línia d'un poema es diu **vers**. Un grup de versos forma una **estrofa**. Normalment, els versos d'una mateixa estrofa estan formats per paraules que sumen un nombre igual o molt semblant de síl·labes.

La poesia (II). Fenòmens de contacte vocàlic

1 Llig el poema següent.

El rellotge

Sona el rellotge,
tic-tac.

I encara dorm en el cel
la lluna, tota vestida,
del color que té la mel.
Sona el rellotge,
tic-tac.

Hi ha una estrela
que desperta.

Sona el rellotge,
tic-tac.

Ja està el matí
en la finestra.

Sona el rellotge,
tic-tac.

Pura María GARCÍA

Quan en un vers apareix una **paraula acabada en vocal seguida d'una altra que comença també amb vocal**, poden passar dues coses:

- Una de les vocals desapareix en la pronunciació (*sona el* → *sonel*).
- Les paraules es pronuncien unint el final d'una amb l'inici de l'altra (*hi ha una* → *hi hauna*).

Els fenòmens que has vist tenen dos noms molt curiosos: **sinalefa**, quan les paraules es pronuncien juntes, i **elisió**, quan no es pronuncia una de les lletres.

Després de llegir la informació de la poesia, ara és el **moment de crear**.

Has d'inventar-te una poesia d'una estrofa de quatre versos.

Escriu-la, envia-li-la a **Ana escrita i gravada** i li ho enviarem als nostres iaies i iaies de la residència i ho penjarem en RADIOOLIMPO..